

дили да піе отрова называема у Грековъ ко-
ніонъ и тако умрѣлъ 400-го года Пр, Хр. на
70 години возраста своего. Когда-то полу-
чилъ извѣстіе чи Аѳиняне-те го осудили на
смерть : “и нихъ, рекалъ, осуди естество-то-
И понеже неговая жѣна выкаше, какъ ся осуди
неправедно: Ты же, отвѣщаль, искаше да ся осу-
димъ праведно? Въ оный день когда щѣлъ да піе
отрова-та, единъ неговъ пріятель му прати е-
дна хубава дреха, но Сократъ не рачилъ да
я пріемнѣ, и казалъ: а тая дреха, коя ми по-
служи на живота, не ми ли стига на смерть?
Не оставилъ никаково списаніе; само стіхо-
написалъ, въ темница-та суцій, басны-те
Есопови ; но тіи стіхове не са ся задержли.
Кой-то жѣлае да ся научи за житіе-то того
філософа, нека прочите списанія Платонове,
и Ксенофонове, и житія-та філософовъ Діо-
гена Лаертинскаго. Единъ Англичанинъ пи-
салъ житіе-то Сократово, и послѣ ся превело
на французски, и ся печатало въ Парижѣ,
въ л. 1561.